

Arrest

nr. 322 596 van 27 februari 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. HINNEKENS
Louis Pasteurlaan 24
8500 KORTRIJK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Noord-Macedonische nationaliteit te zijn, op 9 december 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 november 2024.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 februari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 februari 2025.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES TORRES LOREDO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL, loco advocaat K. HINNEKENS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 23 september 2011 voor de eerste maal een verzoek om internationale bescherming in. Op 8 december 2011 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Het beroep van verzoeker tegen deze beslissing wordt door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op 20 maart 2012 verworpen bij arrest nr. 77 561, dit wegens laattijdigheid.

1.2. Op 15 mei 2023 dient verzoeker een tweede beschermingsverzoek in. De commissaris-generaal verklaart dit volgend verzoek op 20 december 2023 niet-ontvankelijk. Verzoeker tekent geen beroep aan tegen deze beslissing.

1.3. Op 21 augustus 2024 dient verzoeker een derde beschermingsverzoek in. De commissaris-generaal verklaart dit huidig volgend verzoek op 25 november 2024 niet-ontvankelijk.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Rom en Macedonisch staatsburger. U bent afkomstig uit Shutka/ Skopje. U werkte als flessen- en kartonverzamelaar. In 2006 werd uw echtgenote, [S.S.] (O.V. xxx) plots ziek. Voor een operatie in het ziekenhuis van Skopje vroeg een professor 2000 euro. U verkocht uw huis om de operatie te betalen. Na de operatie ging het beter met haar. U kreeg maandelijks ongeveer 170 euro sociale steun. Sommige maanden werd u net zoals iedereen niet uitbetaald. Na de verkoop van uw huis huurde u verschillende woningen. In uw eerste huurwoning verbleef u drie jaar. Daarna wisselde u snel van woning omdat u de huur of de elektriciteit niet meer kon betalen. In augustus 2010 werd u tijdens het verzamelen van flessen en karton in Cair, een Albanese wijk in Skopje, geslagen door onbekende etnische Albanezen. Uw vrouw kreeg een duw toen ze tussenbeide kwam. Uw dochter was getuige van het incident. Meteen daarna werd u geslagen door een groep etnische Macedoniërs bij het verlaten van Bit Pazar. Ze dachten dat u Albanees was. Toen u zei dat u Roma was, werd u nog meer geslagen. U diende nooit klacht in voor deze feiten. Nadien durfde u niets meer bij te verdienen op straat via het verzamelen van flessen en karton. Bovendien kreeg uw echtgenote opnieuw medische problemen. Daarom besloot u Macedonië te verlaten. U reisde legaal naar België waar u op 23 September 2011 een eerste verzoek om internationale bescherming indiende. Op 12 december 2011 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U diende op 13 januari 2012 beroep aan tegen deze beslissing. Op 20 maart 2012 werd uw beroep door de Raad voor Vreemdelingebedwistingen (RvV) onontvankelijk verklaard omdat het laattijdig werd ingediend. Rond 2014/2015 vertrok u met uw gezin naar Duitsland waar u op 15 april 2015 en op 28 november 2018 een verzoek om internationale bescherming indiende. U kreeg tweemaal een negatief antwoord op uw verzoek. Uw echtgenote begon in Duitsland een relatie met een andere man. U kreeg problemen met deze man en zijn entourage. U werd door hen bedreigd en bracht de Duitse politie op de hoogte van deze problemen. Omwille van deze problemen verliet u Duitsland en reisde u rond april/mei 2023 naar België. Omdat u in België uw nieuwe partner leerde kennen en hier met haar uw leven wenst uit te bouwen diende u op 15 mei 2023 een tweede verzoek om internationale bescherming in. Op 20 december 2023 nam het CGVS een beslissing tot niet-ontvankelijkheid van uw verzoek. U ging hiertegen niet in beroep. Zonder België te hebben verlaten diende u op 21 augustus 2024 een derde verzoek om internationale bescherming in. Naar aanleiding van uw derde verzoek verklaart u dat u Noord-Macedonië in het verleden verlaten heeft omwille van de bedreigingen van uw familie die het niet kon verkroppen dat u katholiek zou zijn, dat uw moeder, [R.S.] (O.V. xxx) omwille hiervan antidepressiva in uw bier deed waardoor u nog steeds psychologische problemen ondervindt en uw familie u in Noord-Macedonië verplichtten om met een moslima te huwen.

Ter staving van uw identiteit legde u uw paspoort uitgereikt op 31 augustus 2011 en geldig tot 30 augustus 2021 en uw paspoort uitgereikt op 18 september 2024 en geldig tot 17 september 2034 neer.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorige verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. U haalt in het kader van uw huidige verzoek op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) aan dat u naar een psycholoog en psychiater gaat, dat u zaken kan vergeten, dat u wegens een kanker een operatie heeft ondergaan en binnenkort een nieuwe operatie zal ondergaan (vragenlijst “bijzonder procedurele noden” DVZ, d.d. 24/10/2024 & DVZ-vragenlijst; vraag 29). U legt evenwel –hoewel u bij de DVZ verklaarde deze document via e-mail te zullen opsturen (DVZ-vragenlijst; vraag 29)- geen medische/psychologische attesten neer waaruit kan worden afgeleid aan welke ziekte u lijdt en dat u omwille van deze ziekte niet bij machte bent om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen. Uit de elementen die in uw administratief dossier voorhanden zijn, en met name uw verklaringen bij de DVZ, blijkt bovendien duidelijk dat u alle nieuwe elementen ter staving van uw volgend verzoek op dienstige wijze hebt kunnen toelichten en kenbaar maken zoals de wet dit voorschrijft. Het CGVS is derhalve van oordeel dat huidig volgend verzoek om internationale bescherming volgens de gangbare procedure als niet-ontvankelijk kan worden aangemerkt zonder dat er specifieke steunmaatregelen zoals een persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS, moeten worden verleend. Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw volgend verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat uw eerste verzoek om internationale bescherming door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus gezien de medische problemen van uw echtgenote geen verband hielden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Belgische Vreemdelingenwet, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet, omdat u het niet aannemelijk maakte dat u voor uw problemen in Macedonië geen of onvoldoende beroep kon doen –of bij een eventuele herhaling van uw problemen bij een terugkeer naar Macedonië zou kunnen doen- op de hulp en/of bescherming van de in Macedonië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten en omdat de algemene toestand van Roma in Macedonië geen aanleiding is tot het hebben van een gegronde vrees voor vervolging en/ of het lijden van ernstige schade. Het door u ingediende beroep tegen deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) onontvankelijk verklaard omdat het laattijdig werd ingediend. Uw tweede verzoek werd door het CGVS niet ontvankelijk verklaard omdat er uit niets kon blijken dat u bij terugkeer naar Macedonië niet in staat zou zijn om voor u een onderkomen te vinden of er een leven uit te bouwen en omdat de beslissing van het CGVS niet tot gevolg had dat u van uw partner in België zou gescheiden worden. U ging tegen deze beslissing niet in beroep. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoeken en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element of feit in uw dossier voorhanden.

Zo herhaalt u in het kader van uw derde verzoek dat u in België een relatie heeft met een vrouw en verklaart u dat u bijna met haar gaat trouwen (CGVS-vragenlijst; vraag 3.5 & DVZ-vragenlijst; vraag 16b). Echter, de conclusie getrokken bij uw vorige verzoek, namelijk dat de beslissing van het CGVS niet tot gevolg heeft dat u van uw partner in België zal gescheiden worden, geldt nog steeds. Uw verklaring dat u reeds 10 jaren niet meer in Noord-Macedonië bent geweest (CGVS-vragenlijst, vraag 3.5), is voorts een motief dat niet ressorteert onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch onder de definitie van subsidiaire bescherming. Een beslissing tot erkenning als vluchteling of een toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut kan niet worden genomen louter op grond van de vaststelling van een (langdurig) verblijf buiten het land van herkomst. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is enkel bevoegd uw eventueel risico bij een terugkeer naar uw land van herkomst te beoordelen. Voor de beoordeling van dit risico is voorgaand motief niet relevant. In dit kader kan er nog op gewezen worden dat er reeds in het kader van uw tweede verzoek werd vastgesteld dat er uit niets blijkt dat u bij terugkeer naar Macedonië niet in staat zou zijn om voor u een onderkomen te vinden of er een leven uit te bouwen. U heeft bij uw derde verzoek geen concrete tegenindicaties hiervan aangebracht. Aan uw verklaringen dat u Noord-Macedonië heeft verlaten omwille van de bedreigingen van uw familie die het niet kon verkroppen dat u katholiek zou zijn, dat uw moeder omwille hiervan antidepressiva in uw bier deed en uw familie u in Noord-Macedonië verplicht had om met een moslim te huwen (CGVS-vragenlijst; vraag 3.5), kan voorts niet het minste geloof worden gehecht. Immers, in het kader van uw eerste verzoek verklaarde u zelf dat u de Islam aanhing (CGVS 1e verzoek, p. 2) en repte u met geen woord over het feit dat u geen moslim maar katholiek zou zijn of dat u omwille hiervan familiale problemen zou hebben gekend. Dat u pas in het kader van uw derde verzoek voor het eerst verklaart dat u omwille van uw katholieke overtuiging familiale problemen kende in Noord-Macedonië, ondermijnt dan ook danig de geloofwaardigheid ervan. Dat er geen geloof kan gehecht worden aan de problemen met uw moeder blijkt bovendien uit het feit dat, niettegenstaande u verklaarde dat uw moeder medicijnen in uw drank doet in België en uw partner haar uit het huis wou (CGVS-vragenlijst; vraag 3.5), uw moeder in het kader van haar derde verzoek een brief (zie administratief dossier) van u en uw huidige partner, [S.J.] (DVZ-vragenlijst; vraag 16b) neerlegde waarin staat dat jullie wensen dat er een gezinshereniging zou plaatsvinden zodat uw moeder bij jullie in België zou

kunnen wonen. Dit is bezwaarlijk in overeenstemming te brengen met de problemen die u met uw moeder beweert te hebben.

Dat u een vrees zou hebben voor een terugkeer naar Noord-Macedonië omdat uw ex-vrouw en uw moeder er aan familie vertelden dat u van uw ex-vrouw gescheiden bent en dat dit de reden was waarom u (terug) naar België kwam (CGVS-vragenlijst; vraag 3.5), kon u, aangezien u dit evenmin in het kader van uw tweede verzoek naar voren bracht, eveneens niet aannemelijk maken. Aangaande de problemen die u omwille van uw scheiding in Duitsland zou hebben gekend met uw ex-vrouw -tijdens uw persoonlijk onderhoud in het kader van uw tweede verzoek verklaarde u dat u door de nieuwe vriend van uw ex-vrouw en diens familie werd bedreigd-, kan er nog op gewezen worden dat u hiervoor terecht kon bij de politie in Duitsland (CGVS 2e verzoek, p. 3).

Zelfs al zou u het aannemelijk gemaakt hebben dat u bij een terugkeer naar Noord-Macedonië omwille van uw scheiding problemen zou kennen, dient er –net zoals in het kader van uw eerste verzoek- op gewezen worden dat niets er op wijst dat u hiervoor geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de in Noord-Macedonië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. In dit kader kan er verwezen worden naar de geactualiseerde informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Noord-Macedonië Algemene Situatie van 5 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_noordmacedonie._algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) waaruit blijkt dat in Noord-Macedonië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de politionele en gerechtelijke autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestrafing van daden van vervolging garanderen. Hoewel binnen de Noord-Macedonische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, is er veel politieke wil, wat zich uit in concrete verbeteringsstrategieën, om de werking van de politie te verbeteren en het vertrouwen van de burger in de politie te doen groeien. De informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal maakt voorts duidelijk dat Noord-Macedonië over een volledig uitgebouwd rechtssysteem beschikt dat ingrijpend werd hervormd in lijn met de normen van de Europese Unie en dat de bescherming van een aantal fundamentele basisrechten garandeert. Ofschoon verbetering inzake de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de Noord-Macedonische justitie zich nog steeds opdringt, is de efficiëntie en de transparantie van de rechtspleging en de procedures voor de benoeming, promotie, discipline en ontslag van rechters verbeterd. De autonomie en onafhankelijkheid van het gerecht, ondersteund door een autonome Raad van Justitie, zijn verankerd in de grondwet. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden tevens wettelijk verankerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Naast de wettelijke voorzieningen binnen de gewone rechtsgang kunnen burgers zich met het oog op verweer tegen schendingen van rechten en vrijheden ook wenden tot een aantal andere instellingen, waaronder voornoemde Raad van Justitie en de instelling van de Ombudsman. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Noord-Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Klachten kunnen worden ingediend o.a. bij het intern controleorgaan van het Ministerie van Binnenlandse Zaken (Department for Internal Control, Criminal Investigation and Professional Standards – DICCIPS), bij de Ombudsman en bij het parket. In 2019 werd bijkomend een extern controlemechanisme op de politie (External Oversight Mechanism, EOM) opgericht. Daarnaast staan de politiediensten tevens onder toezicht van het parlement. Wangedrag van politieagenten wordt niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Noord-Macedonië aanwezig zijn. Dit vormt een belangrijk instrument om gelijke toegang tot justitie te verzekeren voor alle burgers die zich dit niet kunnen permitteren. In bewustmakingscampagnes over dit thema wordt de focus gelegd op kwetsbare groepen. Er zijn ook tal van ngo's actief waartoe burgers zich kunnen richten voor juridisch advies en informatie. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, Noord-Macedonië diverse maatregelen treft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden. Zo is er een anti-corruptiebeleidsdocument (State Program for Prevention and Repression of Corruption and Prevention and Reduction of Conflict of Interest) en zijn er diverse anticorruptieprogramma's met bijbehorende actieplannen ter preventie en bestrijding van corruptie, waarvan de uitwerking en implementatie wordt opgevolgd door de autonome en onafhankelijke State Commission for the Prevention of Corruption (SCPC). Meerdere anticorruptie-instanties zijn actief in het onderzoeken van en gerechtelijk bestrijden van corruptie, zo ook high-level corruptiezaken. De Noord-Macedonische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de "OSCE (Organization for

Security and Co-operation in Europe) Mission to Skopje". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan politiehervorming, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, e.d.m. Specifiek voor de Romaminderheid ontkent het Commissariaat-generaal niet dat in Noord-Macedonië racistisch geweld gericht tegen de Roma gemeenschap plaatsvindt, dat ook verbaal en fysiek politiegeweld tegen Roma voorkomt, en dat zaken die gemeld worden bij de bevoegde autoriteiten niet steeds de nodige opvolging kennen waardoor daders ongestraft blijven. Echter dient erop gewezen te worden dat dergelijke informatie op zich niet volstaat om aan te tonen dat u persoonlijk in uw land van herkomst hoegenaamd geen afdoende bescherming zou kunnen krijgen. Het volstaat immers niet om op algemene wijze te verwijzen naar dergelijke informatie; een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade dient steeds in concreto te worden aangetoond. In dit verband wijst het Commissariaat-generaal er op dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. Informatie over de Roma in Noord-Macedonië maakt voorts duidelijk dat politiegeweld kan worden aangeklaagd, ook door Roma slachtoffers, dat organisaties als het European Roma Rights Centre bijstand kunnen bieden bij het indienen van een klacht en het aanhangig maken van een rechtszaak, alsook bij het ondernemen van stappen tot bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens indien de Noord-Macedonische autoriteiten in gebreke zouden blijven en klachten niet afdoende zouden onderzoeken. Inzake de toegang tot het rechtssysteem kan nog worden aangestipt dat er diverse mogelijkheden zijn tot gratis juridische bijstand die ook gericht zijn op Roma, waardoor de toegang tot het gerechtelijk systeem voor deze minderheid wordt gefaciliteerd.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Noord-Macedonië opererende autoriteiten voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Wat betreft uw verklaringen dat u psychologische problemen heeft, u een operatie heeft ondergaan en binnenkort opnieuw een operatie zal ondergaan (DVZ-vragenlijst; vraag 29) –zaken waarvan u zoals eerder gezegd geen begin van bewijs neerlegde- dient er vooreerst opgemerkt te worden dat niets er op wijst dat u bij een terugkeer naar Noord-Macedonië geen toegang zou hebben tot de aldaar aanwezige gezondheidszorg. Zo verklaarde u in het kader van uw eerste verzoek dat uw (toenmalige) echtgenote in Noord-Macedonië, die net zoals u etnisch Rom is (DVZ-vragenlijst; vraag 16a) er in een ziekenhuis medische onderzoeken en infusen kreeg en er geopereerd werd (CGVS 1e verzoek, p. 2-3 en p. 7). Volledigheidshalve kan hier nog aan toegevoegd worden dat uit de reeds geciteerde informatie blijkt dat heel wat Roma in Noord-Macedonië zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene precaire economische toestand in Noord-Macedonië, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of Romakinderen al vroeg van school worden gehaald,... spelen evenzeer een rol). De Noord-Macedonische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Er dient benadrukt te worden dat de integratie van Roma onder meer in het onderwijs en op de arbeidsmarkt en de verbetering van hun levensomstandigheden niet van de ene op de andere dag gerealiseerd kunnen worden, doch een werk van lange adem betreffen. Er kan in dit verband evenwel niet voorbijgegaan worden aan het feit dat hiertoe de afgelopen jaren in Noord-Macedonië diverse stappen werden ondernomen. Algemeen genomen is in Noord-Macedonië het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden aanwezig en worden de rechten van de minderheden ook gerespecteerd. De Noord-Macedonische overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige (antidiscriminatie)wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de Roma. Als opvolging van de Decade of Roma Inclusion 2005-2015 en de Strategie voor de Roma 2014-2020 heeft Noord-Macedonië een nieuwe strategie (2022-2030) voor de Roma integratie aangenomen. In oktober 2023 volgde dan de aanname van concrete actieplannen over antiziganisme, onderwijs, werkgelegenheid, sociale zorg, gezondheidszorg, huisvesting, inburgering en cultuur. Er is ook een adviseur van de premier aangesteld die als Nationaal Roma Contactpunt toezicht houdt op kwesties rond de integratie van de Roma. Daarnaast werd tevens een apart actieplan (2022-2024) voor de bescherming, promotie en realisatie van de mensenrechten van Romavrouwen en -meisjes aangenomen. Ofschoon de implementatie van al deze integratiemaatregelen nog voor verbetering vatbaar is, werd toch reeds vooruitgang geboekt o.a. inzake de toegang tot het onderwijs en de gezondheidszorg, dit laatste dankzij de inzet van lokale gezondheidsbemiddelaars (Roma Health Mediators Program). Tevens zijn lokale informatiecentra voor Roma aanwezig –waaronder één in Shutka/Shuto Orizari, de gemeente waaruit u afkomstig bent (DVZ-vragenlijst, vraag 10)-, die Roma begeleiden bij het verkrijgen van officiële documenten, onderwijs, gezondheidszorg en sociale zekerheid. In dit verband kan nog gewezen worden op het feit dat de Raad van Europa en de EU in 2017 samen het

zogenoemde ROMACTED-steunprogramma hebben opgezet voor Roma, wat ertoe leidde dat in meerdere gemeenten in Noord-Macedonië lokale initiatieven, samenwerkingsverbanden en synergiën op poten zijn gezet ter verbetering van de situatie van de Roma, onder meer met de uitwerking van zogenaamde lokale actieplannen. Er zijn ook meerdere ngo's actief die de rechten en integratie van Roma verdedigen. Op 7 oktober 2019 heeft Noord-Macedonië, als laatste land van het voormalige Joegoslavië, het VN-Verdrag tot Beperking der Staatloosheid geratificeerd. Staatloosheid treft in Noord-Macedonië in hoofdzaak de Roma. Deze ratificatie wordt derhalve gezien als een belangrijke stap voorwaarts naar de verdere integratie van de Roma als minderheidsgroep.

Voor de volledigheid kan er nog op gewezen worden dat het CGVS op 9 november 2023 in het kader van het derde verzoek van uw moeder, [R.S.] (O.V. xxx), eveneens een niet-ontvankelijkheidsbeslissing nam.

De door u neergelegde paspoorten kunnen bovenstaande zienswijze niet ombuigen. Aan uw identiteit en nationaliteit wordt in deze beslissing immers niet getwijfeld.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughouding van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 51/8, 57/6/2, 57/6/2, §1, 48/4, 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Verzoeker begint de uiteenzetting van zijn middel met een algemene inhoudelijke toelichting bij de door hem geschonden geachte bepalingen en beginselen en gaat vervolgens in op de motivering van de bestreden beslissing. Verzoeker geeft aan hier niet mee akkoord te gaan en tracht deze te weerleggen aan de hand van volgend betoog:

"Verzoekende partij heeft inderdaad te kampen met een aantal ernstige geestelijke problemen, heeft nog te maken met religieuze waarden en culturele waarden voortvloeiende uit diens vroegere religieuze en culturele waarden en heeft te maken met een dominante moeder die zijn reilen en zeilen niet allén poogt te beheersen maar door ook in slaagt, hetgeen het dossier, zijn verklaringen en zijn gedragingen al te zeer gedetermineerd heeft. Daarbij helpt zeker niet dat vanuit zijn traditie er kennelijk de eerbied is voor de moederfiguur, waarvoor men in deze traditie verplicht is alles te doen.

Verder is het zo verzoekende partij reeds zeer geruime tijd Maceconië heeft verlaten en dat met dit gegeven geen rekening is gehouden; men kan aannemen dat iemand die niet al te geruime tijd geen onoverkomelijke moeilijkheden zal ondervinden of wat ten onrechte genoemd wordt afdoende rechtsbescherming te genieten en afdoende mogelijkheden heeft te overleven of voldoende toegang tot gezondheidszorg heeft, maar dit geldt uiteraard niet onverkort voor wie al zeer lang uit het land is en als het ware in alle opzichten een

vreemde is geworden. Dergelijke gegevens gelden zeker wat betreft iemand met een zeer lamentabele geestelijke toestand en dus kennelijk minder weerbaarheid. Verder is het zo dat verzoekende partij gehoopt had al bij het verzoekschrift al voldoende uitgewerkte medische en/of psychologische bescheiden te kunnen bijvoegen. Van nature zal een ernstig psychiater of psycholoog dergelijke stukken wensen te onderbouwen en met de nodige tijd willen opstellen, daar waar het niet de bedoeling is om complaisance stukken te gaan opbouwen. Dit is wat men ook uiteindelijk terugvindt in een zeer recente rechtspraak van de Raad van State (cfr. C.E. nr. 261.445 van 25 november 2024, net betekend en dus aan te wenden als een nieuw element; ook te vinden in oudere rechtspraak die evenwel niet altijd door Uw raad werd gevolgd).

Probleem is evenwel een beroepstermijn van 10 dagen waarin men geacht wordt een verantwoorde beroepsakte in te dienen. Men mag niet vergeten dat verzoekende partij een aantal kansen in het verleden ook op het instellen van beroep gemist heeft gelet op diens psychologische toestand.

Wat wel zeker objectief lijkt te zijn, of minstens aanneembaar is het volgende:

- *blijkbaar een gedwongen huwelijk met een moslima*
- *een scheiding van voornoemd persoon en voornamelijk de scheiding van zijn kinderen*
- *de verzoekende partij heeft al in het leven al heel wat meegemaakt, culturele/levensbeschouwelijke elementen die van hem een duale persoonlijkheid maken langs de ene kant Katholieke/Westerse waarden, en anderzijds de oude Islamwaarden die nog altijd een taboewerking hebben zoals de houding t.a.v van diens moeder*
- *het langdurig leven in het Westen buiten de oorspronkelijke cultuur en de aanname van andere waarden*
- *de relatie met wat het tegengestelde is van wat de Islam gebied, waarbij hij ongehuwd samenleeft met een Westerse dame*
- *het feit dat diens moeder en familie voormelde band uit de wereld willen helpen en hem dreigen te verstikken in een nieuw huwelijk met een moslima.*

Een web van verschillende waardensystemen, waarbij men gedragingen stelt die in het ene stelsel totaal niet gedaan worden is een typische situatie waarbij iemand psychologisch in de knoei raakt.

De moeder van verzoekende partij saboteerde in het verleden reeds elk toegroeien naar Westers waarden en katholicisme, zijn leven werd vergald met een huwelijk met een moslima. Wanneer hij thans een leven wil opbouwen met een Westerse vrouw wordt dit terug gesaboteerd en zal dit gesaboteerd worden bij terugkeer in het land van herkomst. Hijzelf zal gelet op de reeds aangehaalde feiten niet sterk genoeg staan om de pogingen tot sabotering door de moeder van de relatie met een Westerse vrouw bij gedwongen terugkeer niet vermogen tegen te houden, zeker als deze vrouw niet ter plekke is om hem te ondersteunen; tijdens het verblijf van diens moeder die thans als een soort getuige opgevoerd wordt, werd de relatie al in die mate gesaboteerd dat dit geleid heeft tot zeer ernstige relationele moeilijkheden.

In het land van herkomst werden reeds zeer sterke psychologische trauma's gecreëerd door diens moeder die hem enorm slecht behandelde tot hem ketenen en opsluiten toe. Ook in België bleef de moeder zijn leven vergallen en was er bijna in geslaagd de relatie van de verzoekende partij op te blazen. Telkens zij er bij is staat de verzoekende partij onder enorme druk en komen ook de Islamitische waarden weer boven waardoor verzoekende partij niet alléén eerbied diende te vertonen doch ook het ook al voor normale personen bijna onmogelijk is om niet alles te doen voor de moeder wat zij vraagt. Verzoekende partij diende het te stellen zonder enige vader.

Familiale banden die cultureel en godsdienstig gekleurd zijn resulteren al te vaak in bloedwraak. Luidens de verklaringen van verzoekende partij zijn zowel de ex-vrouw, diens entourage en diens moeder hierbij betrokken."

Verzoeker voegt geen stukken toe ter ondersteuning van zijn verzoekschrift.

3. Aanvullende nota

Verzoeker maakt ter terechtzitting overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over, samen met medische attesten.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting

om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat, wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU, met name ervoor zorgen dat het daadwerkelijk rechtsmiddel een volledig en ex nunc onderzoek omvat van zowel de feitelijke als juridische gronden, met inbegrip van, indien van toepassing, een onderzoek van de behoefte aan internationale bescherming.

4.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt en voert hij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aan.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

4.3. De bestreden beslissing steunt op artikel 57/6/2, §1 van de Vreemdelingenwet, dat bepaalt als volgt:

“§ 1. Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.

Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen.”

4.4. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Onderzoek van de nieuwe elementen

5.1. In het kader van zijn eerste beschermingsverzoek verklaart verzoeker dat hij samen met zijn toenmalige echtgenote Noord-Macedonië heeft verlaten omwille van twee incidenten in augustus 2010 waarbij hij werd geslagen door etnische Albanezen en etnische Macedoniërs alsook omwille van de medische problemen van zijn echtgenote. De commissaris-generaal besluit tot de weigering van de vluchtelingenstatus en de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat (i) de medische problemen van zijn echtgenote geen verband hielden met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, (ii) verzoeker niet aannemelijk maakte dat hij voor zijn problemen in Noord-Macedonië geen of onvoldoende beroep kon doen – of bij een eventuele herhaling van zijn problemen bij een terugkeer naar Noord-Macedonië zou kunnen doen – op de hulp en/of bescherming van de in Noord-Macedonië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten en (iii) de algemene toestand van Roma in Noord-Macedonië geen aanleiding is tot het hebben van een gegronde vrees voor vervolging en/of het lijden van ernstige schade. Het beroep van verzoeker tegen deze beslissing wordt door de Raad verworpen bij arrest van 20 maart 2012 met nr. 77 561, dit wegens laattijdigheid.

Verzoeker dient op 15 mei 2023 een volgend verzoek in omdat hij in België een nieuwe partner leerde kennen en hier met haar zijn leven wenst uit te bouwen. Dit verzoek wordt, blijkens de bestreden beslissing, door de commissaris-generaal niet-ontvankelijk verklaard omdat uit niets kon blijken dat verzoeker bij terugkeer naar Noord-Macedonië niet in staat zou zijn om voor zichzelf een onderkomen te vinden of er een leven uit te bouwen en omdat de beslissing van de commissaris-generaal niet tot gevolg had dat hij van zijn partner in België zou worden gescheiden. Verzoeker ging tegen deze beslissing niet in beroep.

In het kader van zijn huidig derde beschermingsverzoek verklaart verzoeker dat hij Noord-Macedonië in het verleden verlaten heeft omwille van de bedreigingen van zijn familie die het niet kon verkroppen dat hij katholiek zou zijn, dat zijn moeder omwille hiervan antidepressiva in zijn bier deed waardoor hij nog steeds psychologische problemen ondervindt en zijn familie hem in Noord-Macedonië verplichtte om met een moslima te trouwen. Tevens herhaalt hij dat hij een relatie heeft met een Belgische vrouw.

Ter staving van zijn verzoek legt hij zijn paspoort uitgereikt op 31 augustus 2011 en geldig tot 30 augustus 2021 neer alsook zijn paspoort uitgereikt op 18 september 2024 en geldig tot 17 september 2034.

De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

5.2. Zoals vermeld, geeft verzoeker in het kader van zijn huidig beschermingsverzoek aan dat hij Noord-Macedonië heeft verlaten omwille van de bedreigingen van zijn familie die niet wilde dat hij katholiek was en omdat zijn moeder hem hierbij slecht behandelde en zijn familie hem dwong met een moslima te huwen.

In deze stelt de commissaris-generaal terecht vast dat hier niet het minste geloof aan kan worden gehecht: *“Immers, in het kader van uw eerste verzoek verklaarde u zelf dat u de Islam aanhing (CGVS 1e verzoek, p. 2) en repte u met geen woord over het feit dat u geen moslim maar katholiek zou zijn of dat u omwille hiervan familiale problemen zou hebben gekend. Dat u pas in het kader van uw derde verzoek voor het eerst verklaart dat u omwille van uw katholieke overtuiging familiale problemen kende in Noord-Macedonië, ondermijnt dan ook danig de geloofwaardigheid ervan. Dat er geen geloof kan gehecht worden aan de problemen met uw moeder blijkt bovendien uit het feit dat, niettegenstaande u verklaarde dat uw moeder medicijnen in uw drank doet in België en uw partner haar uit het huis wou (CGVS vragenlijst; vraag 3.5), uw moeder in het kader van haar derde verzoek een brief (zie administratief dossier) van u en uw huidige partner, [S.J.] (DVZ-vragenlijst; vraag 16b) neerlegde waarin staat dat jullie wensen dat er een gezinshereniging zou plaatsvinden zodat uw moeder bij jullie in België zou kunnen wonen. Dit is bezwaarlijk in overeenstemming te brengen met de problemen die u met uw moeder beweert te hebben.”*

Door louter eerder afgelegde verklaringen te herhalen en hierin te volharden, brengt verzoeker geen concrete en geobjectiveerde elementen aan die de desbetreffende pertinente bevindingen kunnen weerleggen of ontkrachten.

Evenmin weet verzoeker te overtuigen waar hij in zijn verzoekschrift voorhoudt dat hij door de psychologische trauma's die reeds in Noord-Macedonië zouden zijn gecreëerd onder enorme druk staat in het bijzijn van zijn moeder, de islamitische waarden opnieuw naar boven komen en het bijna onmogelijk is om niet alles te doen wat zij vraagt. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde verzoeker dat zijn partner zijn moeder uit het huis wilde toen zij zag dat zij ook in België weer medicatie in zijn drank deed: *“Mijn nieuwe vrouw heeft dat gezien en deed alles om haar weg te krijgen.”* (CGVS-vragenlijst, 3.5). Dat het dan net zijn partner is die, ook in naam van verzoeker, de brief heeft opgesteld waarin zij de wens uitdrukken om samen met zijn moeder in België te kunnen wonen, valt hier niet mee te rijmen. Zijn partner heeft hij overigens pas in 2023 in België leren kennen en is katholiek (verklaring DVZ, 16b), zodat niet kan worden aangenomen dat ook zij door jarenlange mishandeling onder de druk van verzoekers moeder of door islamitische waarden zou zijn bezweken.

De Raad benadrukt verder dat verzoeker nooit eerder vermeldde hij dat geen moslim maar katholiek zou zijn of dat hij om deze reden familiale problemen zou hebben gekend. Het gegeven dat hij pas in het kader van

zijn huidig derde verzoek voor het eerst verklaart dat hij omwille van zijn katholieke overtuiging familiale problemen kende in Noord-Macedonië, ondergraaft volledig de geloofwaardigheid ervan, te meer verzoeker geen redenen voordraagt waarom hij deze elementen niet eerder kon aanbrengen. Behalve het herhalen van en volharden in zijn huidige verklaringen, brengt verzoeker geen concrete elementen bij die hier anders over doen denken.

Gelet op het voorgaande, kan geen geloof worden gehecht aan de voorgehouden problemen die verzoeker reeds in Noord-Macedonië zou hebben gekend met zijn moeder en zijn familie. De bewering dat zijn psychologische problemen hieraan te wijten zijn (*"In het land van herkomst werden reeds sterke psychologische trauma's gecreëerd door diens moeder die hem enorm slecht behandelde [...]"*, verzoekschrift, p. 27), maakt verzoeker bijgevolg evenmin aannemelijk.

Verzoeker brengt overigens geen enkel medisch of psychologisch attest bij om zijn beweringen hierover te staven en die getuigen van mentale problemen ten gevolge van een psychologisch trauma. Een aantal van de ter zitting neergelegde medische attesten vermelden evenwel de aanwezigheid van chronische angst en mentale stress, hetgeen echter wordt gelinkt aan het medisch probleem waarvoor hij in behandeling is (een gecompliceerde anale fistel, infra). Deze mentale problemen houden dus geen verband met de voorgehouden mishandelingen waarvan verzoeker in het verleden het slachtoffer zou zijn geworden.

De uitleg van verzoeker voor het ontbreken van medische of psychologische attesten die hiervan getuigen, met name dat psychologen en psychiaters tijd nodig hebben om hun attesten te onderbouwen, tijd die hij niet had gelet op de korte beroepstermijn van 10 dagen, overtuigt allerminst. Aangezien verzoeker beweert reeds met psychologische problemen te hebben gekampt in Noord-Macedonië, mag redelijkerwijs worden verwacht dat hij reeds eerder professionele hulp zou hebben gezocht en hiervan ook medische of psychologische attesten weet neer te leggen, te meer verzoeker al sinds 2011 in België verblijft en inmiddels aan zijn derde beschermingsverzoek toe is. Er mag daarom worden aangenomen dat hij op de hoogte is van de asielprocedure en het belang van documenten en tijdig de nodige stappen onderneemt om de nodige bewijsstukken en attesten te verzamelen. Zeker nu hij in zijn verzoekschrift er zelf aan herinnert dat hij in het verleden zijn kansen op het instellen van een beroep heeft gemist, verwijzend naar zijn beweerde psychologische toestand, en hij wel in staat bleek te zijn medische attesten voor te leggen van zijn fysiek probleem. Wat betreft nog zijn gemiste kansen op beroep, blijkt uit niets noch toont verzoeker aan dat zijn laattijdig beroep in het kader van zijn eerste beschermingsverzoek en het volledig ontbreken aan een beroep in het kader van zijn tweede beschermingsverzoek, is te wijten aan zijn beweerde psychologische toestand. Uit het arrest nr. 77 561 van 30 maart 2012 kan niet blijken dat verzoeker een dergelijke overmacht heeft aangevoerd, laat staan aangetoond.

Opnieuw, het weze benadrukt dat verzoeker geen enkel medisch of psychologisch attest bijbrengt om zijn voorgehouden psychologische problemen te staven. Dit terwijl hij wel medische attesten weet voor te leggen ter staving van zijn fysiek probleem. Waar uit een aantal van deze voorgelegde medische documenten blijkt dat hij naast zijn fysieke aandoening tevens kampt met chronische angst ten gevolge hiervan, kan hieruit niet worden afgeleid dat er sprake is van een medisch-psychische aandoening die belangrijke gevolgen voor zijn zelfstandig functioneren met zich meebrengt. Evenmin tonen deze medische stukken zijn beweerde *"lamentabele geestelijke toestand"* waardoor hij minder weerbaar zou zijn aan. Uit de bij de DVZ opgetekende verklaringen (verklaring DVZ en CGVS-vragenlijst derde beschermingsverzoek), blijkt voorts dat het interview op normale wijze is geschied; er kunnen geen problemen worden afgeleid. Integendeel blijkt dat verzoeker tijdens het interview in staat was om alle nieuwe elementen aan te brengen en op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten. Hij kon het gesprek volgen, begreep de gestelde vragen en kon hierop doorgaans concrete antwoorden formuleren.

In de bestreden beslissing wordt daarom terecht gemotiveerd als volgt:

"Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorige verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. U haalt in het kader van uw huidige verzoek op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) aan dat u naar een psycholoog en psychiater gaat, dat u zaken kan vergeten, dat u wegens een kanker een operatie heeft ondergaan en binnenkort een nieuwe operatie zal ondergaan (vragenlijst "bijzonder procedurele noden" DVZ, d.d. 24/10/2024 & DVZ-vragenlijst; vraag 29). U legt evenwel –hoewel u bij de DVZ verklaarde deze document via e-mail te zullen opsturen (DVZ-vragenlijst; vraag 29)- geen medische/psychologische attesten neer waaruit kan worden afgeleid aan welke ziekte u lijdt en dat u omwille van deze ziekte niet bij machte bent om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen. Uit de elementen die in uw administratief dossier voorhanden zijn, en met name uw verklaringen bij de DVZ, blijkt bovendien duidelijk dat u alle nieuwe elementen ter staving van uw volgend verzoek op dienstige wijze hebt kunnen toelichten en kenbaar maken zoals de wet dit voorschrijft. Het CGVS is derhalve van oordeel dat huidig volgend verzoek om internationale bescherming volgens de gangbare procedure als niet-ontvankelijk kan worden aangemerkt zonder dat er specifieke steunmaatregelen zoals een persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS, moeten worden verleend. Bijgevolg blijft de

vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoekers voorgehouden psychologische kwetsbaarheid, ten gevolge van zijn problemen met zijn familie en zijn moeder in Noord-Macedonië, wordt niet in het minst aangetoond. Dat hij niet over de nodige weerbaarheid beschikt, al evenmin.

5.3. De commissaris-generaal stelt voorts terdege vast dat verzoeker ook zijn vrees voor een terugkeer naar Noord-Macedonië omdat zijn ex-vrouw en zijn moeder er aan familie vertelden dat hij van zijn ex-vrouw is gescheiden en dat dit de reden was waarom hij (opnieuw) naar België kwam, niet aannemelijk maakt aangezien hij dit evenmin in het kader van zijn tweede verzoek naar voor bracht.

Los daarvan: zelfs al zou verzoeker aannemelijk hebben gemaakt dat hij bij een terugkeer naar Noord-Macedonië omwille van zijn scheiding problemen zou kennen, wijst de verwerende partij er terecht op dat – net zoals in het kader van zijn eerste verzoek – niets erop wijst dat hij hiervoor geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de in Noord-Macedonië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Dezelfde bemerking geldt voor zijn betoog in het verzoekschrift dat hij gevaar zou lopen omdat hij ongehuwd samenleeft met een westerse dame.

De Raad wijst er in dit verband op dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen en verkregen bij gebrek aan nationale bescherming.

Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet alsook uit artikel 48/4 van deze wet, die beide vereisen dat de betrokken asielzoeker zich niet onder de bescherming van zijn land van herkomst kan of wil stellen. Bovendien kan conform artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet enkel uitgaan van of worden veroorzaakt door niet-overheidsactoren *“indien kan worden aangetoond dat de actoren als bedoeld in a) en b), inclusief internationale organisaties, geen bescherming als bedoeld in § 2 kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade”*.

Nog volgens artikel 48/5, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet moet deze nationale bescherming doeltreffend en van niet-tijdelijke aard zijn en wordt deze in het algemeen geboden wanneer de actoren omschreven in het eerste lid redelijke maatregelen treffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade, onder andere door het instellen van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de betrokken verzoekers toegang hebben tot een dergelijke bescherming. Doeltreffende bescherming doelt op het vermogen van het land van herkomst om daden van vervolging of ernstige schade te voorkomen of te bestraffen (HvJ 20 januari 2021, C-255/19, pt. 44).

De Raad stipt hierbij nog aan dat bescherming die de nationale overheid biedt, doeltreffend moet zijn, maar niet absoluut. De overheid dient niet bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen worden genomen (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400)

Uit de landeninformatie waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen, met name de COI Focus *“Noord-Macedonië Algemene Situatie”* van 5 december 2023, blijkt dat Noord-Macedonië een beschermingssysteem kent voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen en dat alle Noord-Macedonische burgers in het algemeen hiertoe toegang hebben.

De commissaris-generaal motiveert in deze op goede gronden als volgt:

“In dit kader kan er verwezen worden naar de geactualiseerde informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Noord-Macedonië Algemene Situatie van 5 december 2023, beschikbaar

op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_noordmacedonie_algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) waaruit blijkt dat in Noord-Macedonië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de politionele en gerechtelijke autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hoewel binnen de Noord-Macedonische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, is er veel politieke wil, wat zich uit in concrete verbeteringsstrategieën, om de werking van de politie te verbeteren en het vertrouwen van de burger in de politie te doen groeien. De informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal maakt voorts duidelijk dat Noord-Macedonië over een volledig

uitgebouwd rechtssysteem beschikt dat ingrijpend werd hervormd in lijn met de normen van de Europese Unie en dat de bescherming van een aantal fundamentele basisrechten garandeert. Ofschoon verbetering inzake de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de Noord-Macedonische justitie zich nog steeds opdringt, is de efficiëntie en de transparantie van de rechtspleging en de procedures voor de benoeming, promotie, discipline en ontslag van rechters verbeterd. De autonomie en onafhankelijkheid van het gerecht, ondersteund door een autonome Raad van Justitie, zijn verankerd in de grondwet. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden tevens wettelijk verankerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Naast de wettelijke voorzieningen binnen de gewone rechtsgang kunnen burgers zich met het oog op verweer tegen schendingen van rechten en vrijheden ook wenden tot een aantal andere instellingen, waaronder voornoemde Raad van Justitie en de instelling van de Ombudsman. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Noord-Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Klachten kunnen worden ingediend o.a. bij het intern controleorgaan van het Ministerie van Binnenlandse Zaken (Department for Internal Control, Criminal Investigation and Professional Standards – DICCIPS), bij de Ombudsman en bij het parket. In 2019 werd bijkomend een extern controlemechanisme op de politie (External Oversight Mechanism, EOM) opgericht. Daarnaast staan de politiediensten tevens onder toezicht van het parlement. Wangedrag van politieagenten wordt niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Noord-Macedonië aanwezig zijn. Dit vormt een belangrijk instrument om gelijke toegang tot justitie te verzekeren voor alle burgers die zich dit niet kunnen permitteren. In bewustmakingscampagnes over dit thema wordt de focus gelegd op kwetsbare groepen. Er zijn ook tal van ngo's actief waartoe burgers zich kunnen richten voor juridisch advies en informatie. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, Noord-Macedonië diverse maatregelen treft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden. Zo is er een anti-corruptiebeleidsdocument (State Program for Prevention and Repression of Corruption and Prevention and Reduction of Conflict of Interest) en zijn er diverse anticorruptieprogramma's met bijbehorende actieplannen ter preventie en bestrijding van corruptie, waarvan de uitwerking en implementatie wordt opgevolgd door de autonome en onafhankelijke State Commission for the Prevention of Corruption (SCPC). Meerdere anticorruptie-instanties zijn actief in het onderzoeken van en gerechtelijk bestrijden van corruptie, zo ook high-level corruptiezaken. De Noord-Macedonische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Skopje". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan politiehervorming, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, e.d.m."

Verder motiveert de commissaris-generaal over de Roma-minderheid terdege als volgt:

"Specifiek voor de Romaminderheid ontkent het Commissariaat-generaal niet dat in Noord-Macedonië racistisch geweld gericht tegen de Roma gemeenschap plaatsvindt, dat ook verbaal en fysiek politiegeweld tegen Roma voorkomt, en dat zaken die gemeld worden bij de bevoegde autoriteiten niet steeds de nodige opvolging kennen waardoor daders ongestraft blijven. Echter dient erop gewezen te worden dat dergelijke informatie op zich niet volstaat om aan te tonen dat u persoonlijk in uw land van herkomst hoegenaamd geen afdoende bescherming zou kunnen krijgen. Het volstaat immers niet om op algemene wijze te verwijzen naar dergelijke informatie; een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade dient steeds in concreto te worden aangetoond. In dit verband wijst het Commissariaat-generaal er op dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. Informatie over de Roma in Noord-Macedonië maakt voorts duidelijk dat politiegeweld kan worden aangeklaagd, ook door Roma slachtoffers, dat organisaties als het European Roma Rights Centre bijstand kunnen bieden bij het indienen van een klacht en het aanhangig maken van een rechtszaak, alsook bij het ondernemen van stappen tot bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens indien de Noord-Macedonische autoriteiten in gebreke zouden blijven en klachten niet afdoende zouden onderzoeken. Inzake de toegang tot het rechtssysteem kan nog worden aangestipt dat er diverse mogelijkheden zijn tot gratis juridische bijstand die ook gericht zijn op Roma, waardoor de toegang tot het gerechtelijk systeem voor deze minderheid wordt gefaciliteerd."

De Raad treedt het geheel van bovenstaande overwegingen, die hij pertinent en draagkrachtig acht, bij en kan niet anders dan vaststellen dat verzoeker geen concrete en valabele elementen aanvoert die voorgaande vaststellingen kunnen ombuigen.

Gelet op wat voorafgaat kan er wel degelijk worden besloten dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de autoriteiten in Noord-Macedonië aan hun onderdanen voldoende bescherming bieden en redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade zijn getroffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen informatie bij die doet besluiten dat de inlichtingen waarop deze analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn, of die de gemaakte appreciatie kan weerleggen of in een ander daglicht stellen

Het is bijgevolg aan verzoeker om aannemelijk te maken dat er in zijn individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van hem niet kan worden verwacht dat hij zich tot de Noord-Macedonische overheden wendt om bescherming te vragen. Hij moet aantonen dat in zijn individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is, dan wel dat niet redelijkerwijze van hem kan worden verwacht dat hij zich wendt tot de Noord-Macedonische overheid voor bescherming. Hij moet bijgevolg aantonen dat hij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in zijn individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van hem niet kan worden verwacht dat hij zich tot de Noord-Macedonische overheden wendt om bescherming te vragen.

Verzoeker blijft hiertoe echter in gebreke.

Onder verwijzing naar zijn lange afwezigheid uit Noord-Macedonië en zijn psychologische kwetsbaarheid, stelt hij dat hij moeilijkheden zal ondervinden om afdoende rechtsbescherming te genieten, maar hij blijft steken in loutere beweringen. Uit niets blijkt noch toont verzoeker aan dat er voor hem geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is in Noord-Macedonië omdat hij er reeds lange tijd niet meer verblijft. Verzoeker heeft de Noord-Macedonische nationaliteit en heeft net als elke andere onderdaan toegang tot overheidsbescherming. Evenmin maakt hij aannemelijk dat hij niet langer vertrouwd is met het reilen en zeilen in Noord-Macedonië, in die mate dat hij niet in staat zal zijn een beroep te doen op de voorhanden zijnde nationale beschermingsmogelijkheden mocht hij hier nood aan hebben. Zoals hoger reeds is gebleken, heeft verzoeker voorts niet aangetoond over een psychologische kwetsbaarheid te beschikken. Dit argument kan verzoeker derhalve evenmin dienstig naar voor brengen om het tegendeel voor te houden. De bewering dat verzoeker omwille van zijn lange afwezigheid uit Noord-Macedonië en zijn voorgehouden psychologische problemen minder weerbaar is en hierdoor moeilijkheden zou ondervinden in het vinden van overheidsbescherming, weet hij derhalve op geen enkele wijze hard te maken.

5.4. Voorts wijst de commissaris-generaal er terdege op dat reeds in het kader van zijn tweede beschermingsverzoek is gebleken dat uit niets blijkt dat verzoeker bij terugkeer naar Noord-Macedonië niet in staat zou zijn om voor zichzelf een onderkomen te vinden of er een leven uit te bouwen en dat hij in het kader van zijn huidige derde beschermingsverzoek geen concrete tegenindicaties hiervan heeft aangebracht.

Verzoeker, die afdoende blijkt heeft gegeven van zelfredzaamheid, brengt bij zijn derde beschermings-verzoek inderdaad geen concrete elementen bij die hier anders over doen denken. Hij toont niet aan dat zijn afwezigheid uit Noord-Macedonië hem dusdanig heeft veranderd of minder weerbaar heeft gemaakt dat hij zijn leven in dat land niet opnieuw zou kunnen opnemen en aldaar niet meer zou kunnen aarden. Ook anderszins maakt hij niet aannemelijk dat hij omwille van zijn afwezigheid uit Noord-Macedonië bij een terugkeer het risico loopt om in moeilijke omstandigheden terecht te komen die kunnen worden gelijkgesteld met vervolging, foltering, onmenselijke of mensonwaardige behandeling, met name een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid.

Het loutere feit dat verzoeker reeds tien jaar niet meer in Noord-Macedonië is geweest, houdt verder geen verband met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Een beslissing tot erkenning als vluchteling of een toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut kan niet worden genomen enkel en alleen op grond van de vaststelling van een (langdurig) verblijf in "*het Westen/België*". De commissaris-generaal en de Raad zijn enkel bevoegd om het eventuele risico bij een terugkeer naar het land van herkomst te beoordelen. Verzoeker spreekt nog steeds vloeiend Macedonisch, getuige hiervan zijn verklaringen bij de DVZ dat hij in het Macedonisch zonder enig taalprobleem heeft afgelegd. Verzoeker houdt nog voor dat hij "*andere waarden*" heeft aangenomen, maar hij laat na dit argument verder uit te werken en te concretiseren, zodat de Raad geen zicht heeft op welke "*andere waarden*" hij heeft aangenomen noch waarom deze waarden hem zouden verhinderen terug te keren naar Noord-Macedonië. Er kan worden aangenomen dat verzoeker bij een terugkeer naar Noord-Macedonië mogelijk bepaalde aanpassingsmoeilijkheden zal kennen. Tevens kan worden aangenomen dat het van verzoeker enige inspanning zal vergen om zijn leven er verder op te bouwen. Hieruit kan echter niet worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade.

Gelet op het voorgaande blijkt geenszins dat het voor verzoeker onmogelijk zou zijn om zijn leven in Noord-Macedonië weer op te pikken.

5.5. Wat betreft zijn medische problemen zoals blijkt uit zijn verklaringen en de medische attesten neergelegd ter zitting – verzoeker is in behandeling voor een gecompliceerde anale fistel en heeft binnen niet te lange tijd (een) chirurgische ingre(e)p(en) nodig – verwijst de Raad in dit verband vooreerst naar de geëigende procedure vervat in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie blijkt immers dat eventuele schade als gevolg van een algemeen en niet-intentioneel gebrek aan doeltreffende medische voorzieningen in het land van herkomst niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Zo stelt het Hof:

“In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt. De omstandigheid dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, risico loopt op verslechtering van zijn gezondheidstoestand omdat in zijn land van herkomst geen adequate behandeling voorhanden is, doch hem niet opzettelijk medische zorg wordt geweigerd, volstaat dan ook niet om hem subsidiaire bescherming te verlenen. (...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.

Gelet op een en ander moet artikel 15, sub b, van richtlijn 2004/83 aldus worden uitgelegd dat de daarin omschreven ernstige schade niet ziet op een situatie waarin onmenselijke of vernederende behandelingen, zoals die welke zijn bedoeld in de in het hoofdgeding aan de orde zijnde wettelijke regeling, die een verzoeker die aan een ernstige ziekte lijdt mogelijkwerijs ondergaat in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst, het gevolg zijn van het ontbreken van adequate behandeling in dat land, zonder dat hem medische zorg opzettelijk wordt geweigerd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41; HvJ 24 april 2018, C-353/16, M.P., § 51).

Uit bovenstaande rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet moet voortvloeien uit de gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. In casu toont verzoeker niet aan, noch kan blijken uit de elementen in het dossier, dat de Noord-Macedonische overheden of hulpverleners hem opzettelijk de nodige medische zorgen of begeleiding zullen ontfangen.

Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit zou kunnen blijken dat hij er geen toegang zou hebben tot de benodigde medische behandeling. Integendeel, uit zijn verklaringen afgelegd in het kader van zijn eerste verzoek blijkt dat zijn toenmalige echtgenote in Noord-Macedonië, die net zoals verzoeker etnisch Rom is (DVZ-vragenlijst; vraag 16a), er in een ziekenhuis medische onderzoeken en infusen kreeg en er geopereerd werd (NPO 1e verzoek, p. 2-3 en p. 7). Uit de COI Focus “Noord-Macedonië Algemene Situatie” van 5 december 2023 blijkt voorts dat heel wat Roma in Noord-Macedonië zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden, maar dat deze situatie evenwel het gevolg is van een samenloop van diverse factoren en niet kan worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan ten aanzien van de Roma. In de bestreden beslissing wordt hierover gemotiveerd als volgt: *“De Noord-Macedonische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Er dient benadrukt te worden dat de integratie van Roma onder meer in het onderwijs en op de arbeidsmarkt en de verbetering van hun levensomstandigheden niet van de ene op de andere dag gerealiseerd kunnen worden, doch een werk van lange adem betreffen. Er kan in dit verband evenwel niet voorbijgegaan worden aan het feit dat hiertoe de afgelopen jaren in Noord-Macedonië diverse stappen werden ondernomen. Algemeen genomen is in Noord-Macedonië het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden aanwezig en worden de rechten van de minderheden ook gerespecteerd. De Noord-Macedonische overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige (antidiscriminatie)wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de Roma. Als opvolging van de Decade of Roma Inclusion 2005-2015 en de Strategie voor de Roma 2014-2020 heeft Noord-Macedonië een nieuwe strategie (2022-2030) voor de Roma integratie aangenomen. In oktober 2023 volgde dan de aanname van concrete actieplannen over antiziganisme, onderwijs, werkgelegenheid, sociale zorg, gezondheidszorg, huisvesting, inburgering en cultuur. Er is ook een adviseur van de premier aangesteld die als Nationaal Roma Contactpunt toezicht houdt op kwesties rond de integratie van de Roma. Daarnaast werd tevens een apart actieplan (2022-2024) voor de bescherming, promotie en realisatie van de mensenrechten van Romavrouwen en -meisjes aangenomen. Ofschoon de implementatie van al deze integratiemaatregelen nog voor verbetering vatbaar is, werd toch reeds vooruitgang geboekt o.a. inzake de toegang tot het onderwijs en de gezondheidszorg, dit laatste dankzij de inzet van lokale gezondheidsbemiddelaars (Roma Health*

Mediators Program). Tevens zijn lokale informatiecentra voor Roma aanwezig –waaronder één in Shutka/Shuto Orizari, de gemeente waaruit u afkomstig bent (DVZ-vragenlijst, vraag 10)-, die Roma begeleiden bij het verkrijgen van officiële documenten, onderwijs, gezondheidszorg en sociale zekerheid. In dit verband kan nog gewezen worden op het feit dat de Raad van Europa en de EU in 2017 samen het zogenoemde ROMACTED-steunprogramma hebben opgezet voor Roma, wat ertoe leidde dat in meerdere gemeenten in Noord-Macedonië lokale initiatieven, samenwerkingsverbanden en synergiën op poten zijn gezet ter verbetering van de situatie van de Roma, onder meer met de uitwerking van zogenaamde lokale actieplannen. Er zijn ook meerdere ngo's actief die de rechten en integratie van Roma verdedigen. Op 7 oktober 2019 heeft Noord-Macedonië, als laatste land van het voormalige Joegoslavië, het VN-Verdrag tot Beperking der Staatloosheid geratificeerd. Staatloosheid treft in Noord-Macedonië in hoofdzaak de Roma. Deze ratificatie wordt derhalve gezien als een belangrijke stap voorwaarts naar de verdere integratie van de Roma als minderheidsgroep.”

Wederom brengt verzoeker in zijn verzoekschrift geen concrete elementen aan waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop deze analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn, of die de gemaakte appreciatie kunnen weerleggen of in een ander daglicht stellen.

Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit zou kunnen blijken dat hem als Noord-Macedonisch staatsburger en Rom op intentionele en gerichte wijze medische behandeling zou worden ontzegd of hem opzettelijk toegang tot medicamenteuze ondersteuning zou worden geweigerd. Hetzelfde geldt voor eventuele mentale moeilijkheden, zoals de chronische angst waarvan sprake in de bijgebrachte medische attesten ten gevolge van zijn fysieke problemen. Verzoeker maakt derhalve niet aannemelijk dat er bij terugkeer naar Noord-Macedonië een reëel risico bestaat dat hem opzettelijk de benodigde psycho-medische zorgen worden ontzegd of geweigerd. Hoger is reeds gebleken dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij omwille van zijn beweerd psychologische problemen niet over de nodige weerbaarheid beschikt. Hij kan derhalve dit argument niet dienstig aanvoeren om te stellen dat hij niet in staat zal zijn om zich toegang te verschaffen tot de gezondheidszorg.

Indien verzoeker meent dat hij om medische redenen in de onmogelijkheid verkeert terug te keren naar Noord-Macedonië, dient hij de daartoe geëigende procedure te volgen en een machtiging tot verblijf aan te vragen op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

5.6. De voorgelegde paspoorten kunnen voorgaande bevindingen niet onderuit halen aangezien aan verzoekers identiteit en nationaliteit niet wordt getwijfeld.

5.7. Het geheel aan documenten, landeninformatie en de verklaringen van verzoeker in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat er in casu geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van deze wet in aanmerking komt.

De commissaris-generaal heeft in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn volgend verzoek om internationale bescherming. Een schending van artikelen 51/8 en 57/6/2 van de Vreemdelingenwet en de materiële motiveringsplicht blijkt niet.

Een verder onderzoek ten gronde in het kader van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en artikel 1 A van het Vluchtelingenverdrag dringt zich niet meer op nu het volgende verzoek terecht niet-ontvankelijk wordt verklaard. De aangevoerde schending van artikelen 4/2, 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet is om deze reden niet dienstig.

5.8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

Het aangevoerde middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig februari tweeduizend vijfen-twintig door:

M. MAES TORRES LOREDO,

kamervoorzitter

T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES TORRES LOREDO